

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр.Перник, 04 ноември, 2013 год.

Административен съд – Перник, в публично заседание на двадесет и трети октомври две хиляди и тринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря А.М.*** и в присъствието на прокурора Антова, като разгледа докладваното от съдията СТАНЧЕВ к.н.а.х.д. № 295 по описа за 2013 година на Административен Съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Касационната жалба е подадена от инж. М.И.Л.***, лично и като из директор на “***” АД от гр. Видин, срещу решение № 518, постановено по нах дело № 491/13 г. Иска се отмяна на решението на РС и на НП, предвид наличието на всички отменителни основания за това. В касационната жалба са развити подробни оплаквания.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуален представител поддържа становище, да се остави в сила решението на РС, като правилно и постановено при липса на процесуални нарушения.

Представител на окр. прокуратура предлага да се остави в сила решението на РС.

Касационен състав на Административен съд Перник, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима и основателна.

Решението на РС, е пощадено от правни изводи, което го приравнява на съдебен акт, без мотивна част, което е съществено процесуално нарушение.

Няма обосновка, защо РС е приел, че въззивника следва да понесе санкция за извършено административно нарушение, според НП. Не е направена отлика от това, дали след като въззивника е управител на консултантско търговско дружество, ангажирано с осъществяване на строителния надзор на обекта не следва административно наказателната отговорност да се носи от дружеството и да му се наложи имуществена санкция или управителя на дружеството следва да носи такава отговорност и при какви условия. Следва да се обърне внимание и на това, че липсата на доказано основание, да се търси административно наказателна отговорност по отношение на Л. поставя под въпрос законосъобразността на цялата процедура, развила се пред АНО. Следва да се приложи правилно чл. 24, ал. 1 от ЗАНН, като в тази част, уреждаща административно наказателната отговорност, този нормативен акт е с приоритет над ЗУТ.

И след като по силата на законова разпоредба се създават отношения по контрол по възразени актове, съвсем основателни са възраженията, развити от представител на въззивника в производството пред долния съд и в касационната жалба.

В настоящото производство, касационен състав не споделя оплакването, че НП е издадено от некомпетентен орган. В чл. 237 ал. 2 от ЗУТ изрично са изброени възможностите на кмет на община да налага административни наказания, а това че консултант, като страна в строителния процес не е визиран, не значи, че тази фигура е безконтролна, а във връзка с изложеното, контрол по дейността му се осъществява от ответника по касация. Следва да се отчете изричната разпоредба на §3, ал. 2 от Наредбата - Органите на Дирекцията за национален строителен контрол контролират действия и бездействия на длъжностните лица в общините (районите), на *строителния надзор* и на участниците в строителството по спазването на наредбата.

В тази част касационната жалба е неоснователна.

Следва да се отчете, че във връзка с горното в хода на административно наказателното производство пред АНО и РС не е изискан лиценз на “***” АД за да се установи, дали наказваното лице може да носи административно наказателна отговорност като консултант. Да се приеме позицията на АНО, че административно наказателната отговорност се носи от Л.*** като физическо лице е в противоречие: с идеята на санкционните функции на съответната РОНСК; Да се приеме, че Л.*** е съставила документа с невярно съдържание, като е посочила грешно наименование на обекта, при положение, че акт обр. 2 се предава на бланка, без да е установено кой е попълнил бланката – техн. сътрудник, секретар, или самата Л.*** е несериозно.

Разпоредбата на чл. 233 ЗУТ е бланкетна, същата не съдържа обективните и субективни признаци на съставите на административните нарушения, а само съответната санкция за извършени нарушения на разпоредбите на ЗУТ, нормативните актове по прилагането му и т. н. Същата е с приоритета на чл. 32 от ЗАНН и няма пречка да се приеме, че е приложима от АНО, но в случая не е ясно по отношение на кого. Това е недостатък, както на съдебното решение, така и на НП, което е било предмет на въззивно обжалване.

При служебната проверка, касационен състав стигна до извода, че в НП е посочено, че въззивника съставил документ с невярно съдържание. На първо място, за АНО няма никакво задължение да прави правни квалификации по НК. На следващо - нарушението не е доказано от фактическа страна, т.е. АНО пише, че има документ с невярно съдържание, но конкретизира, че има грешно описание на състоянието на пространството в протокол за откриване на строителна площадка от 16.XI.2012, като протокола е визиран от кмета на общината, строител и длъжностно лице – контрол по строителството от местната община. За касационен състав, самото НП е противоречиво, тъй като не става ясно какво точно е извършил въззивника – няма фактическа страна на нарушението – каква е формата на участие на обжалващата в релевираното от АНО нарушение; в какво е изразена вината ѝ – в съставяне на документ с невярно съдържание или професионална немарливост, не се установява форма на вина - умишлено или извършено/допуснато по непредпазливост или техническа грешка при описанието в протокола от 16.XI.2012 г. “Откриване на строителната площадка” се съставя при влязло в сила разрешение за строеж (заверено от органа, който го е издал) от *лицето, упражняващо строителен надзор*, или от техническия ръководител - за строежите от пета категория, в присъствието на възложителя, на строителя и на служител по чл. 223, ал. 2 ЗУТ; след съставяне на този раздел строителната площадка може да се разчиства за започване на строежа; разделът съдържа описание и данни за разположението на заварени сгради, постройки, съоръжения, подземни и надземни мрежи, фундаменти и др., отразени в плана за безопасност и здраве, заварени на място при съставянето му, както и описание на състоянието на околното пространство (прилежащите на строителната площадка благоустройствени фондове - улично платно, тротоар, зелени площи, както и едроразмерна дървесна растителност, която не подлежи на премахване, и др.), и на мерките за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд; в раздела се записва, че се разрешава заемането на части от тротоари, улични платна и свободни обществени площи при наличие на разрешение по чл. 157, ал. 5 ЗУТ. В бланката приложение 2 към чл. 7, ал. 3 от Наредба 3/2003 за съставяне на актове и протоколи по време на строителството са заложили данни за физическо лице, а договора за строителен надзор е между община Перник, представлявана от кмета и “***” АД, представлявано от Л.***. Следващо – като основание за съставяне на АУАН е посочен КП – РС 449-1 от 12.12.12 г. Този КП е съставен в присъствие на касатора, според АНО, но според касационен състав е съставен в отсъствие на такъв представител. ERGO отпада доказателствената му сила, тъй като е нарушена формата на съставянето ЛИПСВА ПОДПИС НА ПРЕДСТАВИТЕЛ НА

КАСАТОРА, А Е ПОСОЧЕН В ПРОТОКОЛА. От страна на АНО е допуснато нарушение, тъй като не е извършена стойностна проверка на АУАН и доказателствата към последния. АНО е положил много усилия за да ангажира административно наказателната отговорност на касатора заради допуснатата техническа грешка в описателната част от протокола (чл. 168, ал. 1, т. 2 от ЗУТ - Лицето, упражняващо строителен надзор, носи отговорност за: пълнота и правилно съставяне на актовете и протоколите по време на строителството). Действително има вписване на обект различен от този, за който е издаден протокола – на едно място. Протоколът по приложение 2, за което се сочи в настоящото решение, е бил представен на въззивния съд в цялост – 8 страници и на всяка от тях в долен ляв ъгъл е изписан СТРОЕЖ и МЕСТОНАХОЖДЕНИЕ. Изписани са така, както е по договора за строителен надзор и по приложеното РС. Нормата на чл. 168, ал.1, т.2 ЗУТ е определителна и пояснява, че лицето упражняващо строителен надзор носи отговорност за пълно и правилно съставяне на актове и протоколи по време на строителството. В състава си тя не съдържа административно нарушение и в този смисъл не може да бъде нарушена защото по своята същност тя ясно индикира кое лице носи отговорност за съставяне на съответни документи – кратко казано – консултанта, осъществяващ строителния надзор, а това е акционерното дружество “***”.

Фактите и обстоятелствата, които в постановлението безусловно следва да са налице, са посочени в чл. 57 ЗАНН. В случай че така установените нормативни изисквания не са спазени, ще бъде налице акт, постановен в съществено нарушение на закона. Изискването за обосноваване на наказателното постановление е една от гаранциите за законосъобразност на същото, които законът е установил за защитата на правата и интересите на лицата - страни в административно-наказателното производство. С излагането на мотивите се довеждат до знанието на адресата съображенията, по които административно-наказващият орган е пристъпил към налагане на конкретна административна санкция. Това подпомага лицето, чиято юридическа отговорност е ангажирана, да организира защитата си. Наличието на мотиви улеснява и прави възможен контрола за законосъобразност и правилност на акта, упражняван при обжалването му пред съда, допринася за разкриване на евентуално допуснатите закононарушения. Значението на изискването за мотиви, според ЗАНН, е такова, че тяхното неизлагане към наказателното постановление съставлява съществено нарушение на закона и е основание за отмяна на акта. В наказателното постановление трябва в пълнота да се опише фактическата обстановка. Описанието трябва да е конкретно и да не буди съмнение. Изпълнителното деяние на административното нарушение не може да бъде извличано по пътя на логиката. Това би имало за последица неопределеност при установяване на нарушението и в сериозна степен би застрашило правото на защита на засегнатото лице. Правоприлагането и особено в частта му на налагане на административни наказания не може да почива на предположения, а само на конкретни данни и обстоятелства. Още при съставянето на акта трябва да е безспорно ясно какво е вменено като нарушение (административното обвинение), което се отправя на административно наказвания, защото съставеният акт има и тази функция - официално административно обвинение в извършване на административно нарушение.

В крайна сметка е последвал съдебен акт, изпълнен с цитати от нормативни актове, но не се разбира защо 2/3 от решението са преснимани разпоредби, а от това не следва нищо, като правен извод. Задължението за мотивираност на съдебния акт е основно задължение както по отношение на фактите, така и по отношение на правните въпроси, поставени за разрешаване по делото. По правило мотивите са средство, предоставено на страните да разберат решението на съда, а на касационната инстанция - да упражни контролните си правомощия. Принципът, въведен в чл. 14 НПК изисква свободното вътрешно убеждение на съда да бъде основано върху обсъждането на всички събрани и проверени по делото доказателства. В съответствие с посочения принцип и чл. 107, ал. 5

НПК въззивният съд е бил длъжен внимателно да анализира и да провери приложените писмени доказателства, да прецени реквизитите по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН (в тази част, независимо, че има бланков текст, физическа проверка не се установява) чиито обект на специализирано изследване в хода на съдебния контрол е задължен да извърши съдебния състав на РС. Съдът е задължен, след като направи внимателна проверка на всички събрани доказателства, да постанови решение, като посочи в мотивите си какви обстоятелства счита за безспорно установени, въз основа на какви доказателства, събрани и проверени посредством различни доказателствени средства и какви са правните съображения за взетото решение, като в диспозитива се излага решението на съда по въпросите, посочени в разпоредбата на чл. 301 от НПК. Неизпълнението на това задължение на съда винаги съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, а води и до необоснованост на постановения съдебен акт. Съдът е задължен да направи внимателна проверка на всички събрани доказателства, като липсата на анализ на доказателствата и подмяната му с прекопирани текстове от нормативни актове е съществено нарушение на процесуалния закон. Съдът е длъжен да формира вътрешното си убеждение, след като изясни обективно, всестранно и пълно обстоятелствата от значение за правилното решаване на делото.

Горното налага отмяна на решението на РС и тъй като са установени неотстраними нарушения по чл. 57, ал. 1, т. 5, пр. първо от ЗАНН - *описание на нарушението и т. 6.* законните разпоредби, които са били *нарушени виновно*, следва да се отмени и издаденото срещу касатора НП.

По тези съображения касационен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш Е Н И Е

ОТМЕНЯ решение № 518, постановено по нах дело № 491/13 г. по описа на РС Перник и ПОСТАНОВИ

ОТМЕНЯ изцяло НП Пк – 3-2/5.ІІІ.2013 г. на Началник РОНСК Перник при РДНСК ЮЗР, с което на М.И.Л.*** от Видин, кв. ***, бл. ***, вх. *** е наложена глоба в размер на 200 лева на основание чл. 233 от ЗУТ за нарушение по чл. 168, ал. 1, т. 2 от ЗУТ.

Решението е окончателно.

Председател:/п/

Членове: 1. /п/

2. /п/